

Görüşmeye çağırılma olasılığı işsizlik süresiyle birlikte azalıyor.

ABD'nin Kongre Bütçe Ofisi'nin yayınladığı yeni bir rapora göre, uzun dönemli işsizlik "içinde müzminleşen işsizlik nöbetlerinin işverenlerin daha uzun süreli işsizlik nöbeti geçirenleri işe almada gönülsüzlüğünü yükseldiği kendini yenileyen bir döngü üretme" olasılığı bulunuyor.

Politikaları oluşturanlar ve araştırmacılar da, uzun işsizlik nöbetlerinin olumsuz etkisinin emek piyasasının pürüzsüz işlev göremesinin sarsıtığını ve geniş toplumsal maliyetler doğurduğuna inanmak eğilimindedir.

İktisatçılar, bu olguyu "olumsuz süre bağımlılığı" ("*negative duration dependence*") olarak adlandırıyorlar. Kory Kroft, Fabian Lange, ve Matthew Notowidigdo, hazırladıkları makalede (NBER Working Paper No. [18387](#)) başvurulduğunda iş görüşmelerine çağırılma olasılığının işsizlik süresinin uzunluğuyla keskin biçimde düştüğünü saptadılar. Bu etki, özellikle işsizliğin ilk sekiz ayında belirgin oluyor. Tahminleri etkinin nicel olarak önemli olduğunu ve işlerin kıt olduğu dönemlerde süre bağımlılığının güçlü olduğunu öneriyor. Bu sonuçlar, işverenlerin uzun süre işsiz kalan çalışanlara karşı ayrımcılık yaptıklarını ve süre bağımlılığında işverenlerin işsiz kalma süresine bakmalarının önemli bir rol oynadığını ima ediyor.

(Kaynak: NBER Digest, Mart 2013 Sayısı)